

Forslaget var saa ganske urimelig dyrt. Det vilde dog være ret urimeligt at give 6—7000 Kr. pr. Seng til hver sindssyg. En Anstalt maa kunne opføres betydelig billigere. Jeg vil, som sagt, ikke betragte det som heldigt, hvis man fortsætter med at omdanne gamle Fattiggaarde til Sindsygehospitalet. Det skal kun være en Nødhjælp. Hverken deres Beliggenhed eller den Lægehjælp, de som Regel kunne faa, ere af den Art, at det er fuldt ud forsvarligt. Jeg tror tværtimod, at den højtærede Minister vilde gøre sig meget fortjent, hvis han igen vilde optage Planen om at faa bygget en Stats-Sindssygeanstalt til og maaske erhverve nogle af de bedre kommunale Sindssygeanstalter for Staten. Hele dette Spørgsmaal trænger sikkert i høj Grad til en Løsning, og det er jo nu adskillige Aar siden, der har været rørt ved det. Jeg tillader mig derfor at anbefale denne Sag til den højtærede Justitsminister.

N. Jensen: Det glæder mig at se, at Finansudvalget og Ministeren have været enige om at forhøje Bidraget til Diakon- og Epileptikerhjemmet i Nyborg med 500 Kr. Naar man indskrænker sig til at læse Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, hvor der er foreslaaet en Forhøjelse af 200 Kr., maa man tro, at Bestyrelsen kunde nøjes med dette. Det har den imidlertid ikke kunnet. Jeg tror, at de foreslaaede 500 Kr. ville være meget godt anvendte, og jeg vil udtale min Paaskønnelse og Tak saavel til den højtærede Minister som til det ærede Udvalg.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har i Aar som i de to foregaaende Aar kun Grund til at takke det højtærede Finansudvalg for dets Stilling til Forslagene paa mit Budget. Der er kun eet Punkt, hvor det ærede Udvalg tager Forbehold, nemlig under Betænkningens Nr. 65 med Hensyn til en foreslaaet Bevilling paa 7,486 Kr. 8 Ø. til et Gymnastikhus ved Sindssygeanstalten ved Vordingborg. Jeg er ganske enig med det ærede Udvalg ogsaa paa dette Punkt, og jeg er meget taknemmelig for, at dette Forbehold er taget. Forholdet er nemlig det, at Budgetterne fra de forskellige Sindssygeanstalter som Regel komme saa sent ind til Ministeriet, at der ikke er ret megen Tid til en gennemgribende Kritik af saadanne enkelte ny Poster. Man maa da haabe og stole paa, at ved at gaa igennem Finansudvalgets Si ville disse forskellige Forslag blive nærmere undersøgte. Ved denne Lejlighed har det

ogsaa vist sig, at efter at Finansudvalget havde taget sit Forbehold, har jeg fra Sindssygeanstalten tilvejebragt et andet Forslag til Opførelse af et Gymnastikhus, hvorved der spares omtrent 2,000 Kr. Jeg er, som sagt, det ærede Finansudvalg meget forbunden derfor, idet jeg i det hele maa være af den Mening, at vi ved overmaade mange af vore offentlige Byggeforetagender gaa meget for vidt i Henseende til Kostbarhed.

Dette bringer mig ganske naturligt over til et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører har nævnt, og som derefter fra flere Sider har været Genstand for Omtale, nemlig Spørgsmaalet om Tilvebringelsen af flere Pladser for sindssyge. Da jeg tiltraadte min nuværende Stilling, fandt jeg et Lovforslag, som havde været her i Rigsdagen i den foregaaende Samling, om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Viborg. Dette Lovforslag gik ud paa, at der, foruden at der skulde købes en Ejendom til 125,000 Kr., skulde anvendes til Byggeforetagender 2,327,000 Kr., og det, som man skulde opnaa derfor, var at skaffe ny Plads til 360 Patienter. Det vil altsaa sige, at til Byggeforetagender vilde man efter dette Forslag anvende omtrent 6,000 Kr. for hver Patientplads. Ved at gaa Forslaget igennem, fandt jeg, at jeg ikke kunde forelægge det for Rigsdagen, thi det forekom mig, at det var ganske urimeligt. Jeg sendte saa Forslaget tilbage til det Sted, hvorfra det var kommet, og forlangte det reduceret. Jeg fik det ogsaa tilbage i en noget reduceret Skikkelse, men den fulde Reduktion kom dog ikke Forslaget til gode, idet der var kommet en Del ny Ting med, som i det væsentlige tog de Penge, Reduktionen omfattede. Jeg fandt fremdeles, at den Udgift, som saaledes forlangtes, var ganske urimelig, og da der nogen Tid efter fremkom Forslag fra de Kommuner, der ejede Raamosegaard, om at indrette denne til Sindssygeanstalt, accepterede jeg dette Forslag, og med det ærede Udvalgs og Tingets Tilslutning blev det gennemført. Senere er dertil kommet Forslag om en lignende Anvendelse af Dalstrup Fattiggaard. Ved disse Foranstaltninger vil der blive Plads til 110 sindssyge, uden at der paaføres Staten en eneste Øres Byggeudgift. Det vil altsaa sige, at ved disse Foranstaltninger bliver der Plads til omtrent $\frac{1}{3}$ af de sindssyge, som der skulde skaffes Plads til med en Byggeudgift af 2,300,000 Kr. Det er jo en let Sag at sige, at der skal skaffes Plads og at den